

juli

AFSENDER

Augusta Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Lille Veum, Brørup

Arkivplacering:
Mappe 86 nr. 33

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Brev 17/8

Lille Væum jule 27

SKOVGAARD-MUSEET
Mapp 86 Nr. 33

Kære Jakob Skovgaard, det er så godt at du
forstår hvad jeg gerne vilde sige - uden sammenheng.
Du siger: hvor skal de få den forvæning fra?
Jeg finder kun svar i de næste linier - at det
er andens gave. Men - for og nu vi ikke
tro, at Guds almægtige ånd, også er undervejs til
de forvildede slægter. Da jeg i søndags hørte

på Anne Marie Pedersen's tale nede i Rødning
fik jeg nu alligevel hjælp til videre udsyn over
det uædige røre der er begyndt inde i Fæstelande.
Ja, det var jo Inderne hun talte om. Men
det er ikke alene dem der er ved at vægne.

Hendes tale var god, og jeg fik lyst til fremdeles
at følge hende, skønt hun selv ikke rigtig talte
mig.

Som! - vi dog har længtes efter sol og varme,
- både menneskes og dyrs og planter og nu fryder
vi os. Men, er det ikke også det vi mangler
på anden måde? Guds åndens stærke følgeslag
som bringer venhed og friskhed og varme ind
sej. ja, jeg kom til at tænke på, når jeg kom
ind ned ved stranden der hjemme, og
ventede på det store følgeslag. Der kom en
mange små, men så vidste jeg, at der om
lidt kom et større og når det kom, syntes jeg
det brakte noget dejligt, friskende, med sig.

Nå, ja, det forstår I mænd vist ikke, sådanne
prøve tanker.

Men at vi alle må være med til at berede
andens Komme, det es vi vidst fælles om.

Og - hvordan kan vi det?
"Kun han Kommer, som han kaldes" sejer Jesus.
Vi må kalde gennem vor længsel og trang, gennem
vor bøn og i vort arbejde. Det es sandt. Morten
Larsen talte vi frisk forleden dag herovre om
"Genkomsten". At udregning om tid og sted duer
ikke, men altid at være beredt. Så grundet
han hjemme fra sin føde p. Læssø, hvordan
Konerne, som ofte i både hele og halve år
måtte passe alt derhjemme, mens mændene var
pi lang fart, for det øjeblik manden kom tilføj
ligesom glemte al sin travle syssel af glæde
over ham. Der var særlig en Kone han mindes
des, som altid trofast og trofast passede hjem og børn
- men da så det en dag spurgtes at han var
landet, slap hun det hele og løb ham i møde.
At M.L. tekst var i 17 hos Læssø, kan du nok vide.
Og så Runde jeg så godt lide hvad han sagde,
at sådan en Kone, som rigtig holdt af sin
mand, hun havde ham i grunden al tid i sine
tanker, enten hun så selv vidste det eller ikke.
Han var med i alt hvad hun arbejdede med
derhjemme. Ja, sådan es det. Og es man så
så lykkelig her pi jord, at have fået en hjerterens
ven, så må nok den inderste mening i det være
at han eller hun, måske især vi de ikke mener
er her hos os - åbner vort hjerte, til endnu mere
at længes efter og trænge til vor frelse og befrielse.
Så det es ham, der dag og nat bor i vort hjerte
og åbne tanker. Jeg kan ikke sege det rigtig,
men du forstå det vist nok. 18